

Кожен з напрямків має свої переваги та недоліки, але рішення завжди залишається за підприємством. Вибір програмного комплексу для підприємства є лише першим кроком у проекті впровадження ERP-системи. Результат, що отримає підприємство у процесі подальшого використання такої системи залежить, як від методики впровадження, так і від бажання та здатності підприємства змінюватися.

Список використаних джерел:

1. Карпов Дмитрий Владимирович Проблемы внедрения ERP-систем // Вестник ННГУ. 2010. №4. Режим доступу: <https://cyberleninka.ru/article/n/problemy-vnedreniya-erp-sistem>;
2. ERP-системы (мировой рынок) [Електронний ресурс] : [сайт]. – Режим доступу: <http://tadviser.ru/a/53842>, вільний. – Назва з екрана;
3. Clash of the titans, 2017. An Independent Comparison of SAP, Oracle, Microsoft Dynamics and Infor. Режим доступу: <https://www.panoramaconsulting.com/wp-content/uploads/2017/10/White-Paper-Clash-of-the-Titans-2017.pdf>, вільний. – Назва з екрана

УДК 658:005.93

Чолій Л.О.

*аспірант, Київський національний
торговельно-економічний університет*

Організація системи фінансового контролінгу у державному секторі економіки

Вирішення проблем ефективності управління державними ресурсами надзвичайно актуальні сьогодні. Важливим інструментом раціонального використання коштів, управління державним майном та боротьби зі злочинами у сфері фінансових відносин виступає фінансовий контролінг, який в провідних країнах світу є пріоритетною сферою розвитку фінансово-бюджетних відносин.

Запровадження системи фінансового контролінгу має багато переваг і здатне забезпечити стабілізацію розвитку державних підприємств та установ. Для ефективного функціонування всього підприємства, цілі та поставлені завдання мають досягатися на рівні кожного підрозділу. Одним із дієвих способів підвищення ефективності стає запровадження системи фінансового контролінгу, яка спрямована на постійний моніторинг та контроль за діяльністю суб'єкта господарювання, виявленню «вузьких» місць, а також аналізу основних показників.

Система фінансового контролінгу на рівні держави повинна базуватись на таких принципах:

- 1) опосередкована спрямованість системи фінансового контролінгу на досягнення фінансової стратегії держави;
- 2) багатофункціональність фінансового контролінгу;
- 3) орієнтованість фінансового контролінгу на кількісні показники;
- 4) взаємозв'язок методів фінансового контролінгу з методами фінансового аналізу та фінансового планування;
- 5) простота, гнучкість і своєчасність побудови системи фінансового контролінгу;
- 6) економічна ефективність впровадження фінансового контролінгу з боку держави.

Система державного фінансового контролінгу забезпечує оперативну, тактичну та стратегічну інформаційно-аналітичну підтримку при вирішенні поточних та стратегічних питань.

В даний час в Україні та за кордоном можна виділити основні підходи до організації контролінгу. Перший підхід – це створення власного підрозділу контролінгу. Даний варіант має такі переваги:

1. Співробітники компанії добре знайомі з внутрішньою організацією компанії та галузевими особливостями.
2. Отримані навички та досвід залишаються всередині компанії.
3. Керівництво компанії може використовувати відділ як «майданчик» для професійного зростання майбутніх управлінських кадрів [2].

Створення самостійної системи контролінгу необхідно орієнтувати на середні і великі підприємства зі складною внутрішньою організаційною структурою, оскільки обсяги діяльності та інформації будуть викликати в цьому випадку напружену роботу працівників даного відділу або служби.

Другий спосіб – це використовувати аутсорсинг (outsourcing – пер. з англ. – виконання всіх або частини функцій з управління організацією сторонніми фахівцями), тобто повністю або частково передати функції контролінгу спеціалізованій компанії чи зовнішньому консультанту.

Третій варіант – косорсинг. Він полягає в тому, щоб створити служби контролінгу в рамках компанії, але в деяких випадках залучати експертів спеціалізованої компанії або зовнішнього консультанта.

На нашу думку, служба фінансового контролінгу повинна бути утворена шляхом створення самостійної служби.

Основними проблемами при впровадженні системи контролінгу на підприємствах є:

1. Неправильне розуміння суті та завдань контролінгу.
2. Помилки при виборі цілей.
3. Надлишкова або недостатня кількість інформації.
4. Надмірність контрольованих показників.
5. Впровадження контролінгу без попереднього аналізу достовірності інформаційної бази підприємства і організаційно-технологічних процесів.
6. Вбудовування контролінгу в структуру фінансової або планово-економічної служби підприємства.
7. Фокусування уваги на витратах і суворий контроль бюджетів.
8. Спроби впроваджувати контролінг «знизу догори» [2].

Основним етапом формування та впровадження системи фінансового контролінгу є розробка документації, визначення відповідальних осіб, формування ресурсної бази для забезпечення функціонування системи фінансового контролінгу.

Система фінансового контролінгу у державному секторі економіки має бути спрямована на забезпечення якісною аналітичною інформацією суб'єктів управління, застосування системного підходу для формування ефективних управлінських рішень.

Впровадження системи фінансового контролінгу у державному секторі економіки дозволить істотно підвищити ефективність усього процесу управління їх фінансовою діяльністю. В організаційній структурі управління на сучасному державному підприємстві впровадження служби фінансового контролінгу має зайняти одне з ключових місць, оскільки фактично буде основою його ефективного функціонування.

Список використаних джерел:

1. Концепція державного контролінгу в системі регулювання фінансово-економічних процесів національної економіки [Електронний ресурс] / Г. С. Григор'єв // Економіка: реалії часу. Науковий журнал. – 2016. – № 3 (25). – С. 187-196. – Режим доступу до журн.: <http://economics.opu.ua/files/archive/2016/n3.html>

2. Прокопенко О. В. Економічна суть контролінгу, його місце в системі управління підприємством [Електронний ресурс] / О. В. Прокопенко, Л. Б. Криворучко // Вісник Сумського державного університету. Сер. : Економіка. – 2011. – № 4. – С. 27–34.

УДК 336.64

Шинкаренко Р.В.,

*к.е.н, доцент, заступник директора навчально-наукового інституту
фінансів, економіки та менеджменту*

Свистун Л.А.,

*к.е.н, доцент, доцент кафедри фінансів і банківської справи
Полтавський національний технічний університет імені Юрія Кондратюка*

Методичні засади оцінки ефективності реструктуризації корпорацій